

Arrest

nr. 31 797 van 21 september 2009
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Chinese nationaliteit te zijn, op 12 april 2006 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 27 maart 2006.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het verzoekschrift tot voortzetting ingediend op 22 januari 2007.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 3 juli 2009 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 5 augustus 2009.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat H. VAN NIJVERSEEL loco advocaat S. MICHOLT in opvolging van advocaat V. LURQUIN en van attaché K. GOOSSENS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker kwam volgens zijn verklaringen op 15 juli 2005 het Rijk binnen en diende op dezelfde dag een asielaanvraag in. Op 27 maart 2006 werd een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling genomen. Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing.

1.2. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Vluchtrelaas

U verklaarde over de Chinese nationaliteit te beschikken, tot de Tibetaanse minderheid te behoren en afkomstig te zijn uit het district Xiahe in de provincie Gansu, Volksrepubliek China. In 1993 doodde het leger tijdens oefeningen een deel van de veestapel van vijf families in de streek. Overleg met het leger, waarbij u betrokken was, leidde er toe dat jullie met vijf personen werden gearresteerd. Jullie werden zeven dagen opgesloten en politiek heropgevoed.' De families moesten elk 5000 yuan betalen om jullie

vrij te krijgen en jullie moesten een document ondertekenen dat de dieren werden gedood door wilde dieren. Van Tsultim die in India in een school van de Dalai Lama had gestudeerd kreeg u 10 halskettinkjes met een fotootje van de Dalai Lama. U deelde die uit aan familie en vrienden. Eind 1994 vroeg Tsultim u aan te sluiten bij de politieke organisatie "Won Tsopa". In de zomer van 1995 hielp u hem met activiteiten van deze Organisatie. Jullie strooiden traditionele strooibréefjes uit maar met een anti-Chinese slogan er op. In augustus 1996 werd één van uw vrienden die één van de halskettinkjes droeg na een vechtpartij in een dronken bui opgepakt door de politie. Na een hardhandige ondervraging had hij toegegeven dat halskettinkje van u te hebben gekregen. Op 08/08/1996 kwam de politie u thuis arresteren. U bevond zich op dat moment in de bergen. U vader kwam u te paard verwittigen. Jullie keerden terug naar huis waar uw vader u geld gaf. U trok naar Lhasa. Na een maand vernam u daar dat uw vader omwille van u gedurende zeven dagen was aangehouden. U besloot naar India te trekken. Met een groep van 47 personen onder leiding van een smokkelaar trok u naar Nepal. Op 26/11/1996 arriveerde u in Kathmandu waar u zich registreerde bij "Nelen Khang" (Reception Centre). Op 09/12/1996 verliet u Nepal en trok naar India. Gedurende drie jaar liep u school aan de "Tibetan Transit School". Vervolgens werd u handelaar in goederen tussen Nepal en India. Op een dag toen u van Nepal terugkeerde werden uw goederen door de Indische politie in beslag genomen. U verloor hiermee veel geld. U zocht ander werk en vond dat in restaurant "Gonman" in Delhi. Na politiecontrole ging u in diverse andere restaurants werken. Omdat u telkens met politiecontroles werd geconfronteerd zocht u werk in het Sera-klooster. U werkte er als kok. Daar vernam u dat er een mogelijkheid bestond om naar België te komen. U vloog naar Parijs en nam er de trein naar België. Op 14/07/2005 kwam u in België aan. Ter staving van uw asielaanvraag legde u volgende documenten neer: attest "Nelen Khang" Dharamsala, kopie attest "Nelen Khang" Nepal, schoolattest "Sherab Gastel Lobling", kopie "hukou" (gezinsregistratie), drie foto's, kopie attest van het Sera klooster dat u er als kok werkte.

B. Motivering

Ondanks de initiële ontvankelijkheidsverklaring van uw asielaanvraag tijdens de behandeling ervan in Dringend Beroep (DB) door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS), dient nu tijdens de behandeling ervan Ten Gonde (TG) en na controle van de ons op 08/12/2005 toegekomen vraag om inlichtingen, te worden vastgesteld dat u de hoedanigheid van Vluchteling niet kan worden toegekend. Het attest van Nelen Khang" Nepal dat u voorlegt werd door de "Nelen Khang" immers als een vervalsing bestempeld (Cedoca cn2005-0102w). Volgens het algemeen rechtsbeginsel "fraus omnia corrumpit" kan er dan ook aan de authenticiteit van de andere stukken die u voegt err aan de geloofwaardigheid van uw vluchtrelaas worden getwijfeld. Door valse documenten voor te leggen poogde u immers op intentionele wijze de Belgische autoriteiten te misleiden. Zo er in het licht van bovenstaande vaststelling nog enige geloof kan worden gehecht aan de andere stukken dient verder te worden opgemerkt dat u er niet in slaagt om het Commissariaat-generaal te overtuigen dat u bij een eventuele terugkeer naar Tibet onder Chinees bestuur een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Geneefse Conventie meent te moeten koesteren. Uit de door u neergelegde stukken blijkt immers dat ze niets aantonen met betrekking tot het risico van de door u beweerde vervolging. Nergens uit de documenten blijkt dat u daadwerkelijk door de autoriteiten wordt gezocht en dat u daarom de Volksrepubliek China diende te verlaten. Uit het attest van "Nelen Khang" Dharamsala kan enkel worden afgeleid dat u eind 1996 uit de Volksrepubliek China vertrok. Van de kopie van uw "hukou" kan de authenticiteit van het origineel niet worden nagegaan. Bovendien dient te worden opgemerkt dat u in 1999, drie jaar na uw vlucht, nog in uw 'hukou' werd geregistreerd door de autoriteiten. Dit ondermijnt de geloofwaardigheid van het feit dat u door die autoriteiten zou worden gezocht. Het schoolattest toont aan dat u op de desbetreffende school les volgde tot 11/01/1999, wat niet door het CGVS wordt betwist. Nergens in uw opeenvolgende verklaringen roept u in dat u vreest vervolgd te worden omwille van deze studies. De kopie van het attest van het Sera-klooster vormt een begin van bewijs dat u er één jaar als kok hebt gewerkt, maar voegt voor het overige niets aan uw asielrelaas toe. Verder dient aangaande de door u ingeroepen vervolgingsvrees te worden opgemerkt dat ook uit uw verklaringen blijkt dat die vrees niet geloofwaardig is. Bij DVZ (p. 17) verklaarde u immers dat u nadat uw vader u in de bergen kwam verwittigen dat de politie thuis was geweest om u te arresteren u terugkeerde naar huis en er de nacht doorbracht. U overnachtte dus op een plaats waar de politie u zeker kon aantreffen en stelde zich aldus bloot aan een reëel risico op arrestatie. Dergelijk gedrag ondermijnt verder de ernst en de geloofwaardigheid van uw ingeroepen vrees voor vervolging.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet voldoet aan de criteria die werden vastgelegd in het Vluchtelingenverdrag (Conventie van Geneve van 28 juli 1951) en bijgevolg niet als Vluchteling kan worden erkend."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van deze inzake EU-onderdanen, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht, die inhoudt dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingsdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95). Door de devolutive kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund (RvS 30 oktober 2008, nr. 187.504).

2.2. Verzoeker onderwerpt de in de bestreden beslissing opgenomen vaststellingen en tegenstrijdigheden aan een inhoudelijke kritiek. Hij voert bijgevolg de schending aan van de materiële motiveringsplicht zodat het middel vanuit dit oogpunt zal worden onderzocht.

2.3. Voor iedere vorm van internationale bescherming, voor de vluchtelingenstatus en voor de subsidiaire bescherming, berust de plicht tot medewerking op de verzoekende partij. Deze dient ter staving van het verzoek zo spoedig mogelijk alle nuttige elementen noodzakelijk voor de beoordeling van het verzoek in te dienen. Deze elementen behelzen onder meer alle documenten van verzoekende partij en die van relevante familieleden met betrekking tot identiteit, nationaliteit, landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asiolverzoeken, reisroutes en reisdocumenten (richtlijnconforme interpretatie van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met artikel 4, lid 1 en 2 van de richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004). Bij het ontbreken van deze elementen dient een aannemelijke verklaring gegeven te worden. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust daarenboven in beginsel op de asielzoeker zelf. Zoals iedere burger die om een erkenning vraagt, moet ook hij aantonen dat de aanvraag gerechtvaardigd is. Verzoekende partij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en de waarheid spreken (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (RvS 19 mei 1993, nr. 43.027) en het is niet de taak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 26 oktober 2004, nr. 136.692).

3. Identiteit en reisweg

3.1. Het bewijs van identiteit maakt een essentieel element uit in iedere procedure en verzoeker is ertoe gehouden de stukken waarover hij beschikt of kan beschikken voor te leggen. Verzoeker geeft geen aannemelijke verklaring waarom hij in de onmogelijkheid is zijn identiteit genoegzaam aan te tonen en zijn Chinese identiteitskaart niet neerlegt. Verzoeker stelt dat hij deze verloren heeft maar legt tegenstrijdige verklaringen af met betrekking tot de plaats waar hij deze kwijt raakte. Waar hij oorspronkelijk stelde dat hij deze onderweg naar Europa was kwijtgeraakt, verklaart hij tijdens het gehoor op DVZ dat hij deze op school in India verloren had (zie gehoorverslag CGVS, p.3). Verzoeker legt onverzoenbare verklaringen af waardoor hij zijn geloofwaardigheid zelf ondergraaft.

3.1.1. De bewijslast berust in beginsel bij de kandidaat-vluchteling die in de mate van het mogelijke elementen dient aan te brengen ter staving van zijn relaas en bij het ontbreken van dergelijke elementen, hiervoor een aannemelijke verklaring dient te geven (UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, 54). Het is bovendien niet de taak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 26 oktober 2004, nr. 136.692).

3.2. Het CGVS roept het principe van *fraus omnia corrumpit* in daar uit de informatie toegevoegd in het administratief dossier duidelijk blijkt dat het neergelegde attest van 'Nelen Khang' Nepal een vals attest betreft.

3.2.1. Indien verzoeker over het vereiste belang kan beschikken zijn asielstatus te laten erkennen en aldus om de CGVS-beslissing met een beroep bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen aan te

vechten kan er niet worden aan voorbijgegaan dat verzoekers handelen minstens bedrieglijk is en hij systematisch de vaststelling van zijn ware identiteit en nationaliteit onmogelijk maakt (RvS 18 maart 2009, nr. 191.585). Verzoeker komt immers niet verder dan te stellen dat hij *“ook niet [begrijpt] waarom dit document nu ineens als een vervalsing wordt bestempeld”* en niettegenstaande de bewijslast op hem rust te vragen *“om dit nogmaals te laten controleren”*.

3.2.2. Er zijn zwaarwegende aanwijzingen voorhanden dat er ook aan de authenticiteit van de overige (identiteits)documenten getwijfeld kan worden. Naast het feit dat uit informatie uit het dossier duidelijk blijkt dat de Nelen Khang India vervalst is, kon reeds uit de vorm van het document blijken dat het een gefabriceerd stuk betrof. Zo zijn de verscheidene onderdelen van het attest duidelijk niet parallel en is de foto op het attest duidelijk een ingescande versie van de foto op het attest van de Sherab school. In tegenstelling tot wat verzoeker in zijn initieel verzoekschrift schrijft, strookt verzoekers Huku van 1999 niet met zijn asielrelaas. Verzoeker was namelijk al in 1996 uit China gevlucht en bijgevolg was hij in 1999 geen ‘Permanent resident’. Daar gelaten het feit dat het hier om een kopie gaat, kan aan dit document bovendien geen bewijswaarde gehecht worden daar verzoeker in zijn verzoekschrift tot voortzetting stelt dat hij op 17 mei 1975 geboren is, terwijl in zijn Huku staat dat hij op 10 oktober 1973 geboren is, wat hij ook op DVZ verklaarde. De Huku is inhoudelijk strijdig met de verklaringen van verzoeker zodat de authenticiteit bezwaarlijk kan overtuigen.

3.3. Ten slotte vertoont het schoolattest overigens eveneens anomalieën. Zo staat op de datum een onderste van een stempel die recht afgesneden wordt waar vermoedelijk een foto stond en is het attesterende gedeelte van de brief niet perfect parallel met het briefhoofd, de onderste voetnoot en de bemerking *“to whom it may concern”*.

3.4. Gelet op het bedrieglijke karakter van de neergelegde stukken kan slechts worden besloten dat verzoeker zijn identiteit en nationaliteit niet aantoont.

3.5. Gelet dat verzoeker zijn identiteit niet aantoont, wordt niet aangetoond dat de ter terechtzitting neergelegde brief van het Bureau van Tibet te Brussel, verzoeker aanbelangt. Bovendien kan dit stuk geenszins de geloofwaardigheid van de overige documenten en verklaringen van verzoeker herstellen.

3.6. Verzoeker adstrueert evenmin zijn reisweg terwijl hij, aangezien hij met het vliegtuig en met de trein naar Europa reisde, op zijn minst in het bezit moet zijn geweest van een treinticket, vliegtuigticket, instapkaart of bagagelabel waaruit kan blijken met welke vlucht of welke trein, wanneer en waar hij in Europa is aangekomen. Door geen reisbescheiden voor te leggen maakt verzoeker op vrijwillige wijze iedere controle van zijn reisweg onmogelijk. Verzoeker verklaart via Nepal naar India gereisd te zijn en legt een attest neer dat dit zou moeten staven. Dit document vermeldt echter dat verzoeker 19 jaar oud was in 1996, wat niet overeenstemt met de geboortedatum opgegeven in zijn verzoekschrift tot voortzetting (17/05/1975) noch met de eerdere opgegeven geboortedatum op DVZ (10/10/1973). Aan dit document kan bijgevolg ook geen enkele geloof gehecht worden. Voorgaande vaststellingen ondermijnen verzoekers algehele geloofwaardigheid, in het bijzonder van zijn voorgehouden illegale reisweg.

4. Nopens de status van vluchteling

4.1. Verzoeker stelt in zijn initiële verzoekschrift dat hij *“in zijn verschillende opeenvolgende verklaringen, wat de essentie van zijn vluchtverhaal betreft, consequente verklaren aflegt”* en dat hem bijgevolg minstens het voordeel van de twijfel moet toegekend worden.

4.1.1. Dit is in casu niet het geval. Verzoeker legt bij zijn verzoekschrift tot voortzetting een verklaring neer met een herhaling van zijn feitenrelaas. Dit feitenrelaas verschilt echter op meerdere punten van zijn eerdere verklaringen. Vooreerst klopt de geboortedatum niet noch de datum waarop hij problemen had met het leger (eerst 1993 later 1996). Verzoeker maakt voorts ook geen melding meer van zijn eerdere verhaal omtrent de halskettingen met een afbeelding van de Dalai Lama waardoor ook de vluchtreden wordt gewijzigd. Hij zou met name thans gevlucht zijn omwille van het feit dat zijn vader de borgsom niet kon betalen, terwijl hij eerder verklaarde dat dit was omdat zijn vriend opgepakt was en hij hierdoor ook gezocht werd. Zijn verklaringen omtrent de detentie van zijn vader kloppen niet meer (3 dagen versus 7 dagen). Verzoeker legt bovendien tegenstrijdige verklaringen af over het feit of hij al dan

niet naar huis terug gekeerd is na de waarschuwing van zijn vader. Verzoeker stelt “*zeer formeel*” in zijn initieel verzoekschrift dat hij geen enkele nacht meer thuis heeft doorgebracht. Dit is duidelijk tegenstrijdig met zijn eerdere verklaringen (zie vragenlijst DVZ, p.17 en zijn eigen ingevulde vragenlijst CGVS p. 5). Van enige consequentie is er aldus geen sprake. Verzoeker legt manifest uiteenlopende en onverzoenbare verklaringen af, waardoor zijn asielrelaas een bedrieglijk karakter vertoont en er geen enkel geloof gehecht kan worden aan zijn voorgehouden vrees voor vervolging.

4.1.2. Ten slotte kan er ook worden op gewezen dat verzoekers antwoorden op de vragen van het CGVS over China onvoldoende zijn om zijn beweerde nationaliteit aan te tonen. Verzoeker kan de godsdienstige Boeddhistische strekking van de Tibetanen niet spontaan melden; hij stelt het Chinees te spreken maar kan de vraag “*waar heb je Chinees geleerd?*” niet verstaan; hij kon het merk van zijn (Chinese) auto niet melden waarmee hij jarenlang mensen en goederen vervoerde.

4.1.3. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden verleend indien alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, 54).

4.1.4. Verzoeker faalt zowel naar de inhoud van zijn asielrelaas als naar de inhoud en vorm van de neergelegde documenten. Zijn verklaringen zijn bedrieglijk en leugenachtig en geenszins voldoende om zijn identiteit en nationaliteit aannemelijk te maken.

4.2. Het neergelegd attest van tewerkstelling, is niet gedateerd en kan, voor zover deze waarachtig zou zijn, hoogstens een bewijs vormen van een verblijf van één jaar in India. De foto's leveren geen bijdrage tot verzoekers asielrelaas. De twee foto's in de bergen zijn nietszeggend en de derde foto werd genomen voor een geschilderd Tibetaanse decor.

4.3. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofdte van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.

5. Nopens de subsidiaire bescherming

5.1. Verzoeker meent in aanmerking te komen voor het subsidiair beschermingsstatuut in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hij wijst hierbij in het bijzonder op zijn schoolloopbaan. Het feit dat hij in de Sherab Gatsel Lobling School zat, zou een bijzonder risico uitmaken. De Chinese politie zou bovendien een brief onderschept hebben waarin verzoeker naar zijn vader schreef dat hij op deze school ingeschreven was. Voorts verwijst verzoeker in zijn verzoekschrift tot voortzetting ook naar het feit dat hij illegaal het land ontvlucht is en in geval van terugkeer er grote kans is dat hij ondervraagd zou worden, daar dit in China strafbaar is.

5.2. Wat betreft de subsidiaire bescherming kan de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen slechts vaststellen dat verzoeker zijn identiteit en nationaliteit niet aantoonde noch aannemelijk maakt. Verzoeker toont niet aan waar hij verbleef vooraleer in België asiel aan te vragen. Verzoeker voerde handel met China, verklaarde geregeld tussen Nepal en China goederen te vervoeren, zonder hierbij melding te maken van problemen (zie CGVS-verhoor). Voor zover verzoeker volhardt in zijn Huku kan gesteld worden dat hieruit blijkt dat de Chinese autoriteiten niet op de hoogte zijn van verzoekers vertrek naar het buitenland. Bovendien heeft verzoeker de onderschepping van zijn brief naar zijn vader waarin hij zijn schoolactiviteiten uiteenzette pas in tweede instantie aan zijn asielrelaas toegevoegd terwijl dit een van de hoofdredenen was voor zijn vertrek. Zoals hoger geoordeeld voert verzoeker geen nuttige elementen aan op dit punt.

5.3. Verzoeker toont zijn Chinese nationaliteit niet aan. De neergelegde documenten zijn bedrieglijk en zijn verklaringen onvoldoende om zijn beweerde identiteit aan te tonen. Verzoeker maakt niet aannemelijk dat de afweging van het reële risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c dient te gebeuren ten opzichte van de situatie in China. De Raad moet haar oordeel steunen op de feiten en middelen aangevoerd door de verzoekende partij. Het is niet de taak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 26 oktober 2004, nr. 136.692).

5.4. Verzoeker heeft niet aannemelijk gemaakt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (Vreemdelingenwet). Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit verzoekers verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus, zoals ingevoegd bij artikel 26 van de wet van 15 september 2006, gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 6 oktober 2006.

6. De aangehaalde middelen zijn ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op éénentwintig september tweeduizend en negen door:

mevr. K. DECLERCK, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

K. DECLERCK